

skride en saadan Myndighed, og altsaa ikke kunde tilstedes Afgang til Arrestanterne, naar samtibigt det dog viser sig, at Politibetjente med eller uden Forhørsdommerens Vidende, eller med eller uden hans Ordre, conferere med Arrestanterne og behandle dem paa egen Haand, saaledes som det jo er oplyst i de Sager, der ere forelagte os, ja, naar man endogsaa gaar saa vidt, at man har sat de Arresterede sammen med andre Forbrydere, hvilke jo i saa Tilfælde have faaet Afgang til dem; det kunde i det enkelte Tilfælde betragtes, som om der er givet andre Forbrydere Afgang til den Bedkommende, som er under Forhør. Naar man altsaa kan sætte en Forbryder ind i en Celle, endogsaa i et specielt Hverv til En, som er under Forhør, tør man derimod ikke tillade en Borgrepræsentant i en By at komme ind til denne Arrestant. Dette synes mig at være en saa grel Modsigelse, at jeg paa ingen Maade har kunnet undlade at berøre det. Naar det er blevet sagt, at der er givet Amtmændene et stærkt Paalæg om at forsøge deres Tilsyn, skal jeg gøre opmærksom paa den ene Omstændighed, at der kun gives een Amtmand for en stor Kreds af Arresthuse, og at altsaa Amtmanden paa ingen Maade kan komme saaledes til Arresthusene i de Byer, hvor han ikke selv boer, at han kommer uforvarende, og uden at Bedkommende faaer det at vide, men hans Ankomst vil derimod altid faae en vis Publicitet iforveien og stee med en vis Omstændelighed, som paa ingen Maade kan være det, som her tilsigtes. Jeg vil derfor udtale det Haab, at denne Sag, som man nu engang har rørt ved, og som ganske vist fra selve Communernes Side har fundet en vis Tilslutning, ikke maa blive opgiven, om end Retsbetjenten paa sin Side kan føle en vis Frygt for at blive besværet derved. Naar det er blevet udtalt om de Stær, som Politimestrene paa de forskjellige Steder have at krybse imellem, at de paa den ene Side ikke maae være for haarde, paa den anden Side ikke for lempelige, da vil jeg sige, at det, som netop burde være Hovedsagen, er, at der søres en jævn paapassende Bestyrelse. Det er først derved, at den egentlige Retsbevidsthed og en god Retsstilstand kommer frem. Baade derved,

at man ett Tid er for strap og en anden Tid for slap, kommer en anomal Tilstand frem, og det er denne anomale Tilstand, som ikke alene medfører, at Forbrydelseerne blive hyppigere hos de Classer, hvor Forbrydelseerne opstaae eller om jeg saa maa sige, avles, men som ogsaa berøre en anden Ting, som ikke maa oversees, og som man ikke maa undlade at tage i Betragtning, naar der tales om den Tilfredsstillelse, der søles, naar en Commission pludselig kommer ud og gjør lyst paa et eller andet Sted. Naar nemlig en Befolkning nogen Tid har lidt under en slap Retsstilstand og det dermed følgende større Antal Forbrydelser, kommer der en vis Haardhed ind i den Deel af den, som har lidt derved eller har levet i Frygt, en Haardhed, der ogsaa er en Mangel paa Retsbevidsthed, og som ikke alene vises mod dem, der bevistlig ere skyldige, men ogsaa mod dem, der mistænkes. Det maa derfor mange Gange modtages med megen Barmhertighed, naar der sees straalende Bemærkninger om den Tilfredsshed, som en Commissions Virksomhed har vaakt paa slige Steder. Jeg idetmindste har meget ofte haft en Følelse af, at de Beretninger om saadanne Commissions Virksomhed, som læses i Bladene, f. Ex. de hyppige Beretninger, som læstes i et større kjøbenhavnst Blad om den Commission, der for nogen Tid siden var nedsat i Sylland, alle have Charakteren af, at der hos den rebelige Deel af Befolkningen var kommet en saadan Haardhed ind i Følelsen, at man heller ikke paa den Maade, om jeg saa maa sige, fandt den samme Retsbevidsthed. Dette synes mig at være en af de store Ulemper, der ere en Følge af, at der mangler saadig Paapasselighed i hele Styrelsen.

L. Olsen: Jeg havde ikke taget Ordet under denne Forhandling, naar der ikke var kommet en Sag med ind under den, hvormed jeg er temmelig nøie bekendt, og om hvilken jeg kan give en enkelt Oplysning, som jeg antager, den ærede Forespørger endnu ikke er i Besiddelse af, medens jeg forresten ganske deler hans øvrige Udtalelser. Jeg fører Regnskabet for den Assuranceforening, hvoraf den omtalte Mand, hvis Gaard i Spjellerup brændte, er